

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Homoki Tamás ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Kovalcsikné dr. Kalmár Éva ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen hibás teljesítés iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott dr. Botta Mária ügyvéd által képviselt **beavatkozó neve (címe)**, a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. június hó 1. napján kelt 16.P.21.670/2004/83. számú ítélete ellen az alperes által 85. sorszám alatt előterjesztett és 88. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 240.000 (Kettőszáznegyvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 774.900 (Hétszázhetvennégyezer-kilencszáz) Ft le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek 2003. augusztus 27. napján adásvételi szerződést kötöttek, amellyel a felperes 13.188.610 Ft vételárért megvásárolta az alperestől az egyedi kivitelű Mercedes-Benz ... típusú, a forgalomba helyezést követően az ... forgalmi rendszámú gépjárművet. A gépkocsi átadásakor rögzítették a felek, hogy a hátsó ajtónyitón 4-5 mm-es festéksérülés, mint hiba látható.

A felperes 2003. szeptember 29. és 2004. április 15. napja között több ízben bekövetkezett meghibásodás miatt szervizbe vitte az autót, az alperes minden

esetben javította a hibákat. A felperes 2004. április 19. napján írásban közölte az alperessel, hogy a gépjármű folyamatos meghibásodásai miatt az adásvételi szerződéstől el kíván állni, kéri az eredeti állapot helyreállítását, vagy a hibás gépjármű kicserélését. Az alperes az elállást nem fogadta el és a jármű kicserélésére sem volt hajlandó. A 2004. május 10-én kelt levelében úgy nyilatkozott, hogy a gépjármű esetleges további meghibásodásai esetén a javításokat vállalja.

A gépjármű ezt követően is több ízben meghibásodott, a felperes 2004. június 8., augusztus 2. és augusztus 26. napján az **/cég neve 1/ ...-i** Mercedes márkaszervizbe vitte javításra az autót. A gépkocsi jobb eleje 2004. augusztus 1. napján balesetben sérült, a sérüléseket a felperes az **/cég neve 2/-**nél javíttatta.

A gépkocsin 2005. május 18., 2005. július 18., 2005. augusztus 27., 2006. január 31. napján is javítások történtek szakszervizben.

A perbeli gépjárműnek megfelelő modell gyártását a gyártómű 2003. szeptember 20-án megszüntette.

A felperes 2004. szeptember 9. napján előterjesztett keresetlevelében elsődlegesen hibás teljesítés folytán a jármű kicserélését, másodlagosan elállási jogára hivatkozással az eredeti állapot helyreállítását kérte. Utóbb módosított kereseti kérelmében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a hibás teljesítés miatt jogosult az adásvételi szerződéstől elállni, és ennek folytán kérte az eredeti állapot helyreállítása körében kötelezni az alperest az átvett 13.188.610 Ft-os vételár és kamatai megfizetésére. Vagylagosan amennyiben a bíróság az elsődleges keresetének nem adna helyt, úgy 1.978.291 Ft árleszállítás és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a jármű meghibásodásait minden esetben kijavította. Az autó a javítások folytán rendeltetésszerű haszná

Pf.III.20.528/2007/4. szám

pervesztességi-pernyertességi arányokra tekintettel döntött a le nem rótt eljárási illeték viseléséről. A Ptk. 305. § /1/ bekezdése, valamint 306. § /1/ bekezdés a./ és b./ pontja alapján, a perben kirendelt igazságügyi gépjármű műszaki szakértői vélemény figyelembevételével megállapította, hogy alapos a felperes perben érvényesített szavatossági igénye. Ezt megalapozza az, hogy a perbeli gépjárművön még az autógyárban jobb oldalon fényezés visszajavítást végeztek a gyártási folyamat részeként, majd vélhetően a gyártómű elhagyása után, de még az alpereshez történő megérkezés előtt történhetett olyan felületi igénybevétellel járó sérülés, amely másodlagos fényezést váltott ki. A jobb oldali ablak alatti részen alkalmazott fényezés az új fényezésnek megfelelő 0,3 mm vastagságnak nem felel meg, azt meghaladja. A gépjárműnek a felperesi birtoklás ideje alatt tapasztalható javítási gyakorisága hasonló minőségű igényes gépjármű esetén nem fogadható el. Döntő jelentőséget tulajdonított annak, hogy a perbeli gépkocsi szerződésben meghatározott tulajdonsága volt, hogy gyári új gépkocsi legyen. A vételár meghatározása is ennek figyelembevételével történt. A szakértői véleményből, továbbá alperesi és beavatkozói nyilatkozatokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a jármű felperesnek történő kiszolgáltatása időpontjában már nem volt gyári új gépkocsinak tekinthető. Így az alperes nem teljes értékű, hanem értékcsökkent gépkocsit szolgáltatott, ezen túlmenően a gépkocsi javítási gyakorisága is jóval meghaladta a hasonló minőségű új gépkocsi kapcsán még elfogadhatónak tekinthető mértéket. A perben érvényesített - és Ptk. szerint igénybe vehető - szavatossági igények közül a felperes a kicserélést nem kérheti, figyelemmel arra, hogy a gépjármű sorozatgyártását megszüntették. Ebből következően a felperes választása szerint megalapozottan állhat el az adásvételi szerződéstől, és ennek jogkövetkezményeként kérheti az eredeti állapot

értékcsökkenést nem idézhetett elő. Iratellenes és megalapozatlan az a szakértői és ítéleti megállapítás, hogy a gyárból való kikerülés, de még a felperesnek történő kiszolgáltatást megelőzően a gépjárművel valamilyen további sérülés történt volna. Állította továbbá, hogy a rendszeres használat során felmerült több apró hiba maradéktalanul javításra került, azok a felperest a jármű rendeltetésszerű használatában nem gátolták, és értékcsökkenést sem eredményeztek. Vitatta azt is, hogy valamennyi felperes által megjelölt hiba jogi értelemben szavatossági hibának lenne tekinthető, ugyanis habár az alperes vállalta ezen hibák kijavítását, ténylegesen a 2004. március 8-i, március 19-i, 2004. április 15-i és június 23-i javítások a rendeltetésellenes felperesi használat következményei, nem pedig szavatossági hibák. Előadta, hogy a szakértői megállapításokkal szemben a javítási gyakoriság nem tekinthető átlagon felülinek, így emiatt sem alapos a felperes elállása. Legfelsőbb Bírósági döntésekre hivatkozással állította, hogy a kijavítást követően a felperes egyebekben sem térhet át jogszerűen másik szavatossági igényre, ezért az eredeti állapot helyreállítására irányuló kérelme megalapozatlan. Ez utóbbi körben hivatkozott arra is, hogy értékaránytalanság és érdeksérelem érné az alperest amennyiben az elállás jogszerűségének kimondása mellett az elsőfokú ítéletben írt rendezési móddal az eredeti állapot helyreállítására kerülne sor. Ez több okból is indokolható, ugyanis a felperes balesetet szenvedett és jelentős futásteljesítményű, így értékcsökkent gépjárművet tudna csak az alperesnek visszaszolgáltatni, ezzel szemben az alperesnek közel az eladási ár szintjén kellene visszafizetést teljesítenie a felperes részére.

Az ítélettel szemben a beavatkozó is fellebbezést terjesztett elő, azonban azt az elsőfokú bíróság 93. sorszám alatti végzésével jogerősen hivatalból elutasította, így a fellebbezési eljárásnak ez nem képezte tárgyát.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének meg

járó sérülés is történt, amely másodlagos fényezést váltott ki. Ezen körülményekről az alperes a jármű átadásakor a felperest nem tájékoztatta.

A gépjárműre törvényen alapuló egy éves jótállási kötelezettség vonatkozik.

A gépkocsi 2004. augusztus 1. napján balesetet szenvedett, ezzel összefüggésben a jármű értéke 275.000 Ft-tal csökkent.

Az ítélet tábla a tényállást az elsőfokú eljárásban már rendelkezésre álló adatok, így különösen átadás-átvételi jegyzőkönyv és szakértői vélemény alapján egészítette ki.

A fellebbezés **alaptalan**.

Előjáróban az ítélet tábla leszögezi, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit a másodfokú eljárás nem érintette.

I.

A tényállásról

Alapos volt a felperesi fellebbezési ellenkérelem azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítésre szorul, a felperes által vásárolt gépkocsi tényleges átadása tekintetében. A Ptk. 365. § /1/ bekezdése szerinti adásvétel ugyanis reálszerződés, létrejöttének egyik fogalmi eleme ingó dolog esetén, hogy a dolog a vevőnek ténylegesen átadásra kerüljön. Ez nem vitatottan 2003. szeptember 10. napján történt meg, azaz az átadás-átvétel időpontjával valósult meg az ügylet valamennyi szükséges konjunktív eleme, így a peres felek szerződéses jogviszonyában ezt az időpontot lehet a jogviszony keletkezési időpontjának tekinteni. Ennek a későbbiek során részletezendő határidők számítása szempontjából van jelentősége.

A hibás teljesítésre alapított igények érvényesítése szempontjából döntő jelentősége van a hibák tényállásban

A később részletezendők szerint döntő jelentősége van annak a körülménynek is, hogy áll-e fenn a szolgáltatott dologra nézve kötelező, törvényen alapuló jótállás, amennyiben igen, úgy ennek tényállási megállapítása nem mellőzhető.

II.

Az igényérvényesítés jogalapjáról

A felperes az elsőfokú eljárás során igényeit következetesen szavatosság jogcímén érvényesítette. Az alperesi fellebbezésre tett ellenkérelmében ugyanakkor szerződésen és törvényen alapuló jótállási kötelezettségre és az igényérvényesítési határidők tekintetében a jótállásra vonatkozó szabályok alkalmazására hivatkozott. Erre is figyelemmel az ítéletábrának elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperesi igényérvényesítést jótálláson, vagy szavatosságon alapuló igényérvényesítésnek kell tekinteni. Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy ha jogszabály kötelező jótállásról rendelkezik, úgy a törvényi jótállási idő alatt a hibás teljesítés miatt érvényesített jogokat a kötelező jótállásra vonatkozó jogszabályokban rögzített feltételek szerint kell elbírálni. A jótállás lényegi eleme, hogy a jótállásra kötelezett a jótállás időtartama alatt a hibás teljesítésért való felelősség alól csak akkor mentesül, ha bizonyítja, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. A mentesülésre kizárólag a törvényben szabályozott ok esetén kerülhet sor, más indokra hivatkozással a mentesülés kizárt (Ptk. 248. § /1/ bekezdés).

Az ítéletábrának arról kellett állást foglalnia, hogy van-e olyan jogszabályi vagy szerződésen alapuló jótállási kötelezettség, amely az alperes ilyen jogcímű helytállási kötelezettségét alapozza meg. Az adásvétel időpontjában hatályos, az egyes tartós használatra rendelt termékek jótállási kötelezettségéről szóló 117/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet a kötelező jótállás szabályait tartalmazza. A rendelet 1. § /4/ bekezdése szerint a jótállás legrövide

alatt bármikor közölheti kifogását a kötelezettel. Ennek a kifogásközlésnek a felperesi felszólító levél megfelel, sőt még a keresetlevél előterjesztésére is a 12 hónapos időtartam letelte előtt sor került, így az igényérvényesítési határidők elmulasztására vonatkozó alperesi fellebbezés súlytalan. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a jótállási idő egyébként sem igényérvényesítési határidő, az azt jelöli, hogy a jótállásra kötelezett milyen időtartamon belül köteles a dolog hibátlansága tekintetében fokozott helytállásra. A jótállási idő alatt észlelt és bejelentett hibák miatt a jogosult jogait peres úton az általános elévülési időn belül jogosult érvényesíteni (BDT 2006/1302. számú eseti döntés).

Fentiekből következően a felperesi igényérvényesítésre a kötelező jótállásra vonatkozó szabályok az alkalmazandók azzal, hogy a Ptk. 248. §-ának, valamint a fentebb hivatkozott Korm. rendelet 2. §-ának utaló szabálya folytán jótállás alapján a jogosult ténylegesen a szavatossági jogokkal azonos igényt érvényesíthet, így kérhet kijavítást, árleszállítást, kicserélést és elállási jogot is gyakorolhat. Fogyasztói szerződések esetén a 49/2003. (VII. 30.) GKM rendelet speciális szabályokat állapít meg a szavatossági és jótállási igények érvényesítésére. A szavatossági és jótállási alapú igényérvényesítés konkurálása olyan esetekben állapítható meg, ha szerződésben vállalt jótállási kötelezettség a Ptk. szavatossági jogok érvényesítésére vonatkozó szabályaitól eltér, illetve olyan esetekben van a fogyasztónak választási lehetősége a szavatossági vagy jótállási alapú igényérvényesítés között, ha a szerződés szerint kikötött jótállás valamely hibára nem terjed ki. Esetünkben miután törvényen alapuló kötelező jótállás állapítható meg, így ezen utóbb részletezett kérdéseknek relevanciája nincsen, a felperes - habár igényét eredetileg szavatossági jogcímen terjesztette elő - igényérvényesítését a jótállásra vonatkozó szabályok szerint kell elbírálni.

III.

felek közötti szerződéses jogviszonyra alkalmazandók. Az igényérvényesítési határidők tekintetében a Ptk. 308. § /1/-/4/ bekezdései nyújtanak szabályozást. Miután a peres felek közötti jogviszonyt a Ptk. 685. § e./ pontjában speciális tartalommal megállapított fogyasztói szerződésnek kell tekinteni, így az igényérvényesítés határidejére a Ptk. 308. § /4/ bekezdése irányadó, amely szerint a szavatossági jogok érvényesítésének határideje nem évül el a teljesítéstől számított két évnél hamarabb. A felperes 2004. április 19-én jelezte szavatossági igényét az alperes felé, melyet az alperes teljesíteni megtagadott. Ezt követően még 2004. szeptember 9. napján keresetlevélben érvényesítette a felperes igényeit, azaz a szerződés megkötésétől számított kettő éves elévülési időn belül. Mindebből következően a felperesi igényérvényesítés akkor is megfelelő határidőben történt, ha nem jótállási, hanem szavatossági igényérvényesítés alapján bírálható el a felek közötti jogviszony, és alaptalan az alperes - egyébként hatályos törvényi szabályokkal alá nem támasztható - fellebbezési hivatkozása az igényérvényesítési határidő elmulasztásáról.

IV.

A hibás teljesítésről

Arra helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben nyomatékosan értékelendő, hogy a felperes új, hibátlan gépjárművet kívánt megvásárolni az alperestől. Gyári új gépkocsi adásvételére vonatkozó szerződést ugyanis az eladó hibásan teljesíti, ha olyan gépkocsit szolgáltat, amelyet - például a szállítás során bekövetkezett, vagy bármilyen más módon előállt sérülés miatt - akár csak részben újra kell fényezni (BH 2006/261. számú eseti döntés).

Az vitán felül áll, hogy a felperes nem azért érvényesített igényt az alperessel szemben, mert a gépjármű átadásakor az általa is ismert ajtónyitó karcolási sérülése fennállt. Pusztán ezt az egyetlen hibát lehet olyannak tekinteni, ami ismeretében vás

járműben bekövetkezett sérülés miatt történt, nem teszi megalapozatlanná a szakértői megállapítást. Annak ugyanis, hogy a felperes ezen hibára alapítottan alapos igényt érvényesítsen, nem feltétele, hogy ő bizonyítsa, pontosan mi történt a gépjárművel a gyárból való kikerülés és a részére történő kiszolgáltatás között, pusztán a hiba fennállása és annak tényyszerű szakértői megállapítása a felperesi igényérvényesítéshez kellő alapul szolgál. Az alperesnek sikeres mentesüléséhez azt kellett volna bizonyítania, hogy ez a kétségtelenül megállapítható hiba a gépjármű felperesnek történő kiszolgáltatását követően keletkezett, etekintetben pedig az alperes bizonyítást nem ajánlott fel, így a felelősség alóli mentesülése sem állapítható meg.

Az újszerűség feltételezi, hogy a gépjármű nem értékcsökkent, nem javított, hanem minden elemében eredeti gyári kivitelű, a hibátlanság pedig azt jelenti, hogy a jármű minden törvényi és szerződésben meghatározott követelménynek megfelel. Arra az alperes alappal nem hivatkozhat, hogy voltak a hibák között olyanok is, amelyek a rendeltetésellenes használat következményei, ezért felperesi igényérvényesítési körbe nem vonhatók. Azzal ugyanis, hogy az alperes a felperes által bejelentett hibákat a garanciális javítások körébe sorolta, és ténylegesen ki is javította, elismerte, hogy a hibák nem ezen túlmutató körbe tartoznak. Ellenkező esetben az alperesnek ezen javítások ellenértékét kellett volna a felperestől kérnie. Az ítéletábla nem osztja a fellebbezés azon hivatkozását sem, hogy az úgynevezett rendszeresen felmerülő hibákat csupán olyan csekély súlyúaknak lehetne tekinteni, melyek kizárják a felperes által választott igényérvényesítést. Nem fogadható el egy új gépjárműtől, hogy az üzemeltetése során rendkívül nagyszámú meghibásodás következzen be, és ezáltal rövid időközön belül szükségessé váljon a gépjármű javítása. Ha a kötelezett által szolgáltatott új gépkocsi rövid időközönként többször meghibásodik, a teljesítés akkor is hibásnak tekinthető, ha a kötelezett a hibákat minden esetben kijavítja (BDT 2007/16

Az érvényesített igényekről

Amennyiben az alperesi teljesítés a fentiek szerint hibás, úgy a bíróságnak abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy a felperes által érvényesített - jótálláson alapuló, szavatossági jogokkal azonos tartalmú - elsődleges igénye gyakorolható-e vagy sem. Etekintetben utalni szükséges a Ptk. hibás teljesítéssel összefüggő újrakodifikált szabályaira, illetve az 1994/44/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvben foglaltakra. A közösségi irányelv célkitűzése egyértelműen az volt, hogy a fogyasztási cikkek adásvételével, az azzal kapcsolatban a fogyasztók által gyakorolható jogokkal összefüggésben harmonizált szabályok keletkezzenek az Európai Unióban. A célkitűzés megvalósítása csak olyan jogi eszközökkel érhető el, amelyben fogyasztói szerződések esetén a fogyasztók érdekeit, igényeit jogi eszközökkel különösen védő szabályokat fogad el a nemzeti jogalkotás. Ebből a célkitűzésből vezethető le, hogy a Ptk. 306. §-a a szavatossági igényérvényesítési jogosultság - és a Ptk. 248. § /5/ bekezdés utaló szabályára figyelemmel az azzal azonos tartalmú jótálláson alapuló igényérvényesítés - korábbi Ptk-beli szabályaival szemben a fogyasztót hozza döntési és választási helyzetbe, és elsősorban a fogyasztó - törvényi szabályokkal behatárolt - igényeitől és választásától függ, hogy mely igényét érvényesíti, nem pedig a szolgáltató hajlandóságán múlik, hogy melyik szavatossági típusú igényt ismeri el. A Ptk. 306. § /1/ bekezdés a./ pontja elsősorban a kijavítást, vagy a fogyasztó által választott kicserélést teszi elsődleges igényérvényesítési lehetőséggé. A két igény az alternativitás viszonyában áll egymással, a közöttük való választás joga a fogyasztó döntésén múlik. A felperes a 2004. április 19-i levelében, majd az eredetileg előterjesztett kereseti kérelmében a kicserélés iránti igényét megjelölte, ugyanakkor helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben kicserélésre lehetőség nincs, az alperes ugyanis ilyen járművet szolgáltatni már nem tud, az lehetetlen, mert időközben ezen típusú gépjármű gy

körülmény pedig esetünkben - a fentebb kifejtettek miatt - nem áll fenn. Az ítéletábra álláspontja szerint a közösségi irányelv célkitűzéseinek és az új Ptk. irányelv-konform szabályainak megfelelően csak olyan jogértelmezés fogadható el a fogyasztók igényeinek érvényesítése tekintetében, ami a korábbi jogszabályi környezet és a fogyasztók részére választási lehetőséget korlátozottabban adó igényérvényesítési hierarchia helyett a korszerű és a kor követelményeinek is megfelelő, a fogyasztók érdekét messzemenőig védő értelmezést foglalja magában. Az ítéletábra álláspontja szerint a jogosult a fentebb felsorolt hibák folytán a teljesítéshez fűződő érdekét veszítette el, ezért a szerződéstől jogszerűen állhat el (BDT 2005/1262. számú eseti döntés). Így a felperes ezen szavatossági joggal azonos jótállási igény gyakorlására megfelelően jogosult. A Ptk. 320. § /1/ bekezdésére figyelemmel a jogszerű elállás a szerződést felbontja. A Ptk. 319. § /3/ bekezdése a szerződés felbontása esetére úgy rendelkezik, hogy a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal szűnik meg, és a már teljesített szolgáltatások visszajárnak. A jogviszony ex tunc jellegű felszámolása körében pedig nincs lehetőség méltányosság gyakorlására, így jogszerű elállás során nincs jelentősége annak, hogy az eredeti állapot helyreállításának következményeként a kötelezett oldalán vagyoni veszteségek jelentkezhetnek. Az elállás joga olyan objektív szavatossági típusú - és azzal azonos tartalommal érvényesíthető jótállási - jogosultság, amely a jogosult akaratától függ, és ha annak feltételei fennállnak, annak alkalmazásától a bíróság méltányosságból sem tekinthet el (BH 1994/664. számú eseti döntés).

Alapítván hivatkozik az alperesi fellebbezés arra is, hogy a gépjármű futásteljesítménye és az ezzel összefüggő értékvesztés értékelendő lenne az alperes oldalán. Hibás teljesítés miatti elállás esetén nincs helye az elállásig a rendeltetésszerű használat folytán beállott értékcsökkenés és használati díj megtérítésének, vagy ilyen összeg visszatérítendő ellenértékből való levonásának (Ptk. 309. §, BH

jogviszonyokban ugyanis a felek a jóhiszeműség követelményének megfelelően, jogukat rendeltetésszerűen gyakorolva kötelesek eljárni. Az alperesi magatartás a jogos felperesi igény elutasítása tekintetében ezen követelményeknek nem felelt meg, így nem megfelelő magatartása jogi következményeit a felperesre semmiképpen sem jogosult áthárítani (BH 1979/364. számú eseti döntés). Az ítéltábla álláspontja szerint a felperestől az elálló nyilatkozata megtételekor nem volt elvárható az sem, hogy a gépjárművet az alperesnek átadja, ezáltal a futásteljesítményből eredő értékcsökkenést ily módon megelőzze. A fogyasztó ugyanis nyilvánvalóan azért vásárolt gépjárművet, mert azt használni kívánja, amennyiben pedig az egyébként megalapozott igényét a kötelezett nem ismeri el, úgy olyan kényszerhelyzetbe kerül, hogy átmenetileg az egyébként hibás és a szerződésszerű szolgáltatásra alkalmatlan dolgot használja. Megjegyzi az ítéltábla, hogy amennyiben a felperes a gépjárművet 2004. április 19-ét követően nem használta volna, úgy a futásteljesítmény növekedésének hiányában is az évek múlása miatt bekövetkezett volna értékcsökkenés, ami szintén kizárólag az alperesi magatartásra lett volna visszavezethető. Azt a többlet-tényállási elemet helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy az igényérvényesítéssel semmiben össze nem függő baleset bekövetkezése miatti értékcsökkenést a felperesnek kell viselnie, az értékcsökkenés mértékét pedig szakértő állapította meg, így ezen összeg levonása az alperes által az eredeti állapot helyreállítása körében visszafizetendő vételár tekintetében indokolt volt.

Összességében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit - részben eltérő indokokkal az alperes jótállási felelősségének kimondása mellett a szavatossági jogokkal azonos típusú igények érvényesítése okán a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján érdemben helybenhagyta. Az alperes a másodfokú eljárásban peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képvis

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. a tanács elnöke	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk. előadó bíró	Dr. Kasza Ferenc sk. táblabíró
--	---	-----------------------------------